

**Miquel Darnés
Degà**
dega@ebcn.cat
[@miqueldarnes](https://twitter.com/miqueldarnes)

REPTES I OPORTUNITATS DELS COL·LEGIS

Els col·legis de professions regulats com el nostre no estan passant pels millors moments de la seva història. En el nostre cas, en deu anys hem perdut el 20% de col·legiats, que són uns 1.000, aproximadament. I aquesta és la tònica general de la majoria, sobretot dels més grans. Les causes són moltes: des del pla Bolonya, les titulacions ja no s'identifiquen tan clarament amb els col·legis que les representen; la no obligatorietat del visat segons el Reial decret 1000/2010 sobre visat obligatori ha estat un torpede a línia de flotació; cada cop hi ha més graus d'enginyeria sense atribucions i, per tant, sense l'obligació de col·legiar-se. Actualment, en l'àmbit estatal n'hi ha 182, i hi ha un total de 200.000 persones, entre titulats d'aquests graus "blancs" i estudiants. Els col·legis ja no oferim serveis exclusius com abans (formació, borsa de treball, assessories, *networking*, etc.), ja que tenim molta competència, sobretot arran de l'aparició d'internet a finals dels anys noranta, etc. Tot plegat forma part de les febleses i amenaces que tenim. Però també tenim fortaleses i oportunitats. Hi ha dues futures lleis estatals que ens podrien anar a favor. La primera és la llei d'indústria, que podria incloure l'habilitació parcial a la professió dels graus esmentats, amb la qual cosa augmentaríem el nombre de col·legiats. També ens pot ajudar a recuperar el visat obligatori, ja que els projectes de seguretat industrial no només afecten les instal·lacions, sinó també la seguretat de les persones, a banda d'altres qüestions interessants. I l'altra, que encara està força verda, és la llei de l'enginyeria. Podria posar fi a l'existència dels dos nivells d'enginyeria (grau i màster) i deixar els màsters només com a especialització, com a la resta d'Europa. Altrament, hauria d'impulsar

la necessària fusió de col·legis, ja que l'actual dispersió ens va en contra en molts aspectes. Com també hauria d'avançar a l'hora de superar el paradigma noucentista de les atribucions cap al model de competències i certificacions professionals. I no ens oblidem de la manca de vocacions femenines que tant ens perjudica. Sense una paritat de gènere l'enginyeria sempre anirà coixa i no gaudirà de l'equilibri necessari. La llei hauria d'incloure accions i propostes per superar aquesta situació negativa

En definitiva, una llei que posicioni l'enginyeria com una professió forta davant les administracions, les empreses i la societat.

Finalment, cal que entrem en l'ecosistema digital que ho envaeix tot, com un tsunami. I ja estem fent tard. Estem parlant d'Indústria 4.0, robòtica, ciberseguretat, big data, IoT, intel·ligència artificial, *smart cities*, realitat augmentada, bessons digitals, etc. Hem de ser més proactius per identificar espais de gent referent i crear aliances. Estem parlant de clústers, associacions diverses, patronals, escoles de negocis, centres de recerca, *start-ups*, vivers d'empreses... I per a tot això també necessitem seus més modernes i actuals on poder acollir els nous talents en un entorn tecnològic. Com va dir Peter Drucker: "La millor manera de predir el futur és creant-lo". Doncs fem-ho! ●

**HEM DE SER
MÉS PROACTIUS
PER IDENTIFICAR
ESPAIS DE
GENT REFERENT
I CREAR
ALIANCES**

Les dones enginyeres han estat les grans protagonistes de la festa anual del Col·legi. A la imatge, sis dones, totes enginyeres homenatjades o premiades durant La Nit de LES Col·legiaDES i la Professi6. Foto: Frederic Camallonga